

عنوان مقاله:

نقبی به محتوا و درون مایه های طنز وقار شیرازی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

موسی اسلامی موخر - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

علیرضا محمودی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

طنز به عنوان یکی از جدی ترین، دردناک ترین و در عین حال خوش آیندترین و هنرمندانه ترین مباحث نقد ادبی، کاربردی وسیع در ادب فارسی دارد. طنز یکی از فنون و شگردهای بیان هنری و مؤثر در ادبیات است. وقار شیرازی از شاعران بزرگ طنزپرداز دوره قاجاریه است که این جنبه از کار وی تاکنون تحت تأثیر جنبه های دیگر شعر او ناشناخته مانده است. شاعران دوره قاجاریه و از جمله وقار شیرازی از این نوع ادبی در راه رسیدن به اهداف انقلابی خود بهره جسته اند. وقار شیرازی از جمله شاعران برجسته دوره قاجاریه می باشد، که از طنز و طنزپردازی در اشعار خود استفاده کرده است. در این جستار که با هدف شناخت هرچه بهتر مضامین و درون مایه های طنز در اشعار وقار شیرازی انجام شده، به شیوه ی توصیفی-تحلیلی تلاش گردید تا به طور دقیق و موثق به محتوا و درون مایه های طنز در اشعار این شاعر دوره قاجاریه پرداخته شود. نتیجه این پژوهش بیانگر این نکته است که محتوا و درون مایه های طنز در اشعار وقار شیرازی از تنوع، گستردگی و حسن تأثیر چشمگیری برخوردار بوده و عاملی اساسی و عمده در شهرت و ماندگاری این شاعر دوره قاجاریه و اشعار طنزآمیز او برشمرده می شود.

کلمات کلیدی:

محتوا و درون مایه، طنز، وقار شیرازی، شعر دوره قاجاریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533265>

